

മധുരമായ ഓമനകളായ കുട്ടികളെ- നിങ്ങളുടേത് ആത്മീയ ഓർമ്മയുടെ യാത്രയാണ്, നിങ്ങൾ ശരീരത്തിന് ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടും നൽകേണ്ട കാര്യമില്ല, നടക്കുമ്പോഴും, ചുറ്റിക്കറങ്ങുമ്പോഴും, എഴുന്നേൽക്കുമ്പോഴും ഇരിക്കുമ്പോഴും, ബുദ്ധികൊണ്ട് ബാബയെ ഓർമ്മിക്കൂ.

ചോദ്യം: ഏതു കുട്ടികൾക്കാണ് സദാ സന്തോഷം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത്? സന്തോഷം സ്ഥായിയായി ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണമെന്താണ്?

ഉത്തരം: 1. ആരാനോ പഴയ ലോകം, പഴയ ശരീരത്തിനോടുള്ള മമതയെ ഉപേക്ഷിച്ച് ബാബയെയും ആസ്തിയെയും ഓർമ്മിക്കുന്നത്, അവർക്ക് സ്ഥായിയായി സന്തോഷം ഉണ്ടാകുന്നു. ആരുടെ ഓർമ്മയുടെ യാത്രയിലാണോ മായയുടെ കൊടുങ്കാറ്റുകൾ വരുന്നത്, അവസ്ഥ തണുത്തു പോകുന്നത് അവരുടെ സന്തോഷം സ്ഥായിയായിരിക്കില്ല. 2. ഭവിഷ്യ രാജ്യം ഈ കണ്ണുകളിലൂടെ കാണാത്തതിനേക്കാൾ സന്തോഷം നിലനിൽക്കില്ല.

ഗീതം: ഞങ്ങൾക്ക് ആ വഴികളിലൂടെ സഞ്ചരിക്കണം.....

ഓം ശാന്തി. ഇത് അച്ഛൻ കുട്ടികളെ പ്രതി പറയുന്നു. ഇത് മനസ്സിലാക്കേണ്ട കാര്യമാണ്. ഇത്രയും കുട്ടികൾ പ്രജാപിതാ ബ്രഹ്മാവിനല്ലാതെ വേറെ ആർക്കും ഉണ്ടാകില്ല. കൃഷ്ണനെ ഒരിക്കലും പ്രജാപിതാ വെന്ന് വിളിക്കാൻ സാധിക്കില്ല. പ്രജാപിതാ ബ്രഹ്മാവ് എന്ന് പേര് പാടപ്പെട്ടിട്ടില്ലേ, ആരാനോ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ട് പോയത് അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ ഹാജരാണ്. അപ്പോൾ പ്രജാപിതാ ബ്രഹ്മാവിന്റെ സന്താനങ്ങളായ ബ്രഹ്മാകുമാർ, കുമാരിമാർ വളരെപ്പേരുണ്ട്. ഇവർ പ്രജാപിതാ ബ്രഹ്മാവിന്റെ വംശാവലികളാണ്. അപ്പോൾ തീർച്ചയായും പ്രജാപിതാ ബ്രഹ്മാവിനും ഒരച്ഛനുണ്ടായിരിക്കില്ലേ. കുട്ടികൾക്കറിയാം ഞങ്ങളുടെ മുത്തച്ഛൻ പരംപിതാ പരമാത്മാ ശിവനാണ്. ആ ബാബയിപ്പോൾ പുതിയ ലോകം രചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതായത് പഴയലോകത്തെ പുതിയതാക്കുന്നു. ഈ പഴയ ലോകത്തിൽ ഈ ശരീരവും പഴയതാണ്. പുതിയലോകത്തിൽ സന്തോഷപ്രധാനമായ പുതിയ ശരീരമായിരിക്കും. അത് എങ്ങനെയാണോ ഉള്ളത് എന്നതിന് ഈ ലക്ഷ്മീനാരായണനെ നോക്കൂ. ഇതാണ് പുതിയലോകത്തിലെ പുതിയശരീരം. ഇവരുടെ മഹിമകളെക്കുറിച്ച് ഭാരതവാസികൾക്കറിയാം. ഈ സ്വർഗ്ഗം പുതിയലോകമാണ്. പുതിയ വിശ്വത്തിന്റെ അധികാരികളാണിവർ. പുതിയ ലോകം ആയിരുന്നത് ഇപ്പോൾ പഴയതായിരിക്കുന്നു. 84 ജന്മങ്ങൾ എടുക്കേണ്ടി വരുന്നില്ലേ. അതിന്റെയും പൂർണ്ണമായ കണക്കുകൾ ഉണ്ട്. ആരാണ് പൂർണ്ണമായും 84 ജന്മങ്ങൾ എടുക്കുന്നത്? എല്ലാവരും എടുക്കുന്നില്ല. ആർക്കാനോ ആദി മുതൽ അന്ത്യം വരെ പാർട്ടുള്ളത് അവർ മാത്രം 84 ജന്മങ്ങൾ എടുക്കുന്നു. അവർ ആദ്യം മുതൽ ഈ സൃഷ്ടിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഓരോ കാര്യങ്ങളും ഓമനകളായ കുട്ടികൾ ധാരണ ചെയ്യണം. ഇവിടെ ഏതെങ്കിലും മനുഷ്യൻ മനുഷ്യർക്ക് പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയല്ല. ഇവിടെ നിരാകാരിയായ പരംപിതാ പരമാത്മാവ് മനുഷ്യശരീരത്തിൽ വന്നിട്ട് മനസ്സിലാക്കി തരുന്നു, ബലിയാടേണ്ടത് ആ ബാബയുടെ മേലാണ്. ആ ബാബ മനസ്സിലാക്കി തന്നില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ നമുക്കൊന്നും അറിയാൻ സാധിക്കില്ലായിരുന്നു. നമ്മൾ പൂർണ്ണമായും തുച്ഛബുദ്ധികളായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ രചയിതാവ്, കൂടാതെ രചനയുടെ ആദി മദ്ധ്യ അന്ത്യത്തെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കി. ഹൂ ഈസ് ഹൂ (ആർ ആരാണ്).....ഈ പരിധിയില്ലാത്ത ഡ്രാമയിൽ ഏറ്റവും മുഖ്യമായ പാർട്ട് ധാരികൾ ആരെക്കൊണ്ടാണ്. ഇത് അവിനാശിയായ ഉണ്ടായ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട (നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട) ഡ്രാമയാണ്. മഹിമ പാടാറുണ്ട്, ഉണ്ടായിരുന്ന, ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട, ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന..... എന്ന മഹിമ ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിലാണ് പാടുന്നത്. എന്നാൽ ഈ ഡ്രാമയുടെ കളി എങ്ങനെയാണ് ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്ന് ഇപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കി തരുന്നു.

ബാബ ഇരുന്നു മനസ്സിലാക്കി തരുന്നു, ഓമനകളായ കുട്ടികളെ, നിങ്ങൾക്ക് യാത്ര ചെയ്യണം എന്ന് ഇപ്പോൾ മനസ്സിലായി. മനുഷ്യർ യാത്രയിൽ വളരെയധികം കഷ്ടങ്ങൾ സഹിച്ചുപോകുന്നു. ഇപ്പോൾ എയ്റോപ്ലെയിൻ, ട്രെയിൻ തുടങ്ങിയ യാത്ര വളരെ സഹജമാക്കുന്നവ വന്നു. പണ്ടുകാലത്ത് മനുഷ്യർ നടന്നാണ് യാത്രക്ക് പോയിരുന്നത്. നടന്നു പോകവേ കൊടുങ്കാറ്റുകൾ വന്നിരുന്നു. മനുഷ്യർ നടങ്ങിപ്പോയിരുന്നു. പിന്നെ ചിലർ തിരിച്ചു മടങ്ങിവന്നിരുന്നു. അങ്ങനെ അരകല്പം ദ്വാപരയുഗം മുതൽ ഭൗതികയാത്ര നടക്കുന്നു. ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിൽ മനുഷ്യർ എന്തുകൊണ്ടാണ് യാത്രക്കുപോകുന്നത്? ഭഗവാനെ കണ്ടെത്തുവാൻ.

ഭഗവാനെവിടെയും ഇരിപ്പില്ല. ഭഗവാന്റെ ജഡചിത്രങ്ങളെ പുജിക്കുന്നു. ആരാണോ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ട് പോയത്, അവരുടെ ജഡചിത്രം ഉണ്ടാക്കുന്നു. ചൈതന്യത്തിൽ ഭഗവാനെ ലഭിക്കില്ല. ശിവലിംഗം തുടങ്ങിയ ഇവ സർവ്വതും ജഡചിത്രമാണ്. ജഡചിത്രത്തെ കാണുവാനായി യാത്രചെയ്യുന്നു. ഇത് ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിലെ ഒരു ആചാരമാണ്. അറിയാം, എന്നാൽ ആർക്കും ആരുടെയും ബയോഗ്രാഫിയെക്കുറിച്ച് അറിയില്ല. അതായത് ഇവർ ആരാണ്, എപ്പോൾ വന്നിരുന്നവരാണ്? ശിവജയന്തി ആഘോഷിക്കുന്നുണ്ട്, എന്നാൽ ശിവനെ കുറിച്ചും അറിയില്ല. ഇന്നത്തെ കാലത്ത് ഈ ഉത്സവത്തെയും മാറി കളഞ്ഞു. കാരണം ശിവന്റെ നാമരൂപമെല്ലാം കാലഹരണപ്പെട്ടേണ്ടതായുണ്ട്. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കറിയാം ബാബ ഏററവും ശ്രേഷ്ഠനായ ജ്ഞാനത്തിന്റെ സാഗരം, സുഖത്തിന്റെ സാഗരമാണ്. സാഗരനിൽനിന്നും നമ്മൾക്ക് ഇപ്പോൾ ജ്ഞാനം ലഭിക്കുന്നു. ആ പരിധിയില്ലാത്ത അച്ഛനിപ്പോൾ പ്രാക്ടിക്കലിൽ ഉണ്ട്. അമരനാഥനും ശിവബാബയല്ലേ. മഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ള ലിംഗം ഉണ്ടാകുന്നത് കാണിക്കാറുണ്ട്. മനുഷ്യരെ കബളിപ്പിക്കുന്നതിനായി വെറുതെ കള്ളത്തരങ്ങൾ വളരെയധികം പറയുന്നു. ആ ഭൗതികയാത്രയിൽ വളരെയധികം ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ട്. ഇത് ആത്മീയയാത്രയാണ്. ഇവിടെ ശരീരത്തിനൊരു ബുദ്ധിമുട്ടുമില്ല. നമ്മൾ പരിധിയില്ലാത്ത അച്ഛന്റെ കുട്ടികളാണെന്ന് നിങ്ങൾ കുട്ടികൾക്കറിയാം. ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിൽ ജന്മജന്മാന്തരം ഓർമ്മിച്ചാണ് വന്നത്. ഇപ്പോൾ സ്കൂളി ഉണ്ടായി. ബാബ പറയുന്നു- നിങ്ങൾ 63 ജന്മം അന്വേഷിച്ച് അന്വേഷിച്ച് താഴേക്കിറങ്ങി വന്നു. ആദ്യം പൂർണ്ണമായും കടുത്ത നൗധാ ഭക്തി ചെയ്തിരുന്നു. പിന്നീട് ലോകത്തിന് തീർച്ചയായും തമോപ്രധാനമാകണം. തീർച്ചയായും വൃക്ഷം വൃദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നു. ഒരു മനുഷ്യനുപോലും തിരിച്ച് എന്റെ അരികിലേക്ക് എത്തിച്ചേരാൻ സാധിക്കില്ല. നാടകത്തിൽ എല്ലാവർക്കും തങ്ങളുടെ പാർട്ട് അഭിനയിക്കണം. സതോരജോ തമോയിലേക്ക് വരണം. നമ്പർ വണ്ണിന്റെ തന്നെ ഉദാഹരണമെടുക്കൂ. നമ്പർ വൺ ലക്ഷ്മീ നാരായണൻ സതോ പ്രധാനമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ തമോ പ്രധാനമാണ്. അതിൽ തന്നെ പിന്നീട് ശിവബാബ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു. കാരണം ഇദ്ദേഹത്തിനു തന്നെ വീണ്ടും നമ്പർ വൺ ആകണം. പിന്നീട് ഇദ്ദേഹത്തെ കൂടാതെ അമ്മയെയും വെക്കുന്നു. മാതാക്കൾക്ക് ലിഫ്റ്റ് കൊടുക്കേണ്ടതായുണ്ട്. ആദ്യം ലക്ഷ്മീ പിന്നെ നാരായണൻ. മാതാക്കളുടെ പേര് ഉയർന്നതാക്കിയിരിക്കുന്നു. മാതാവ് സദാ പതിവ്രതയായിരിക്കുന്നു. പുരുഷന്മാർ ഒരിക്കലും പത്നീ വ്രതയായിരിക്കാറില്ല. വന്ദേമാതരം പറയുന്നു. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ ബാബയുടേതായിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ബ്രഹ്മാകുമാർ കുമാരിമാരായിരിക്കുന്നു. മാതാവാകുന്ന ഗുരു ഇല്ലാതൊരിക്കലും ആരെയും ഉദ്ധരിക്കാൻ സാധിക്കില്ല. ഗുരുക്കന്മാർ വളരെയധികം ഉണ്ട്. എന്നിരുന്നിട്ടും കലിയുഗം ഘോര അന്ധകാരത്തിലാണ്. എത്ര ഗുരുക്കന്മാരും ഗോസായികളുമാണ്. ചിലർ ചില ഇടങ്ങളിൽ ഹരിദാറിൽ അവരുടെ മന്ദിരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. അല്ലയെങ്കിൽ വാസ്തവത്തിൽ മന്ദിരങ്ങൾ അവരുടേതാണ് ഉണ്ടാക്കുന്നത് അതിൽ ദേവതകളാണുള്ളത്. സന്ന്യാസിമാർക്ക് ഒരിക്കലും മന്ദിരങ്ങൾ പണിയാറില്ല. മന്ദിരങ്ങളിൽ ദേവതകളാണ് ഇരിക്കാറ്. കാരണം അവരുടെ ആത്മാവും ശരീരവും രണ്ടും പവിത്രമായിരുന്നു. ഈ മഹാത്മാക്കളുടെ ആത്മാവ് ചിലപ്പോൾ പവിത്രമായിരിക്കാം, എന്നാൽ പവിത്രമായ ശരീരം ലഭിക്കില്ല. കാരണം തത്വം തന്നെ തമോപ്രധാനമാണ്. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ ദേവതകളായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ദേവതകളാക്കുന്നത് പരംപിതാ പരമാത്മാവാണ്. ഇത് സതോപ്രധാന സന്ന്യാസമാണ്. അത് രജോപ്രധാന സന്ന്യാസമാണ്. ഇത് ബാബയ്ക്കല്ലാതെ മററർക്കും പഠിപ്പിച്ചുതരാൻ സാധിക്കില്ല. അതുകൊണ്ട് ബാബ മനസ്സിലാക്കി തരുന്നു അതു ഭൗതിക യാത്രയാണ്, ഇത് ആത്മീയ യാത്രയാണ്. ഇതിൽ കർമ്മേന്ദ്രിയങ്ങളുടെ കാര്യമില്ല. ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടിന്റെയും കാര്യമില്ല. വളരെ സഹജമാണ്. ആ ഭൗതിക യാത്രകൾ അനേക പ്രകാരത്തിലേതുണ്ട്. ഈ ആത്മീയ യാത്ര ഒന്നുമാത്രമാണ്. ഇത് രാജ്യം നേടുവാനുള്ള യാത്രയാണ്. ഈ ലക്ഷ്മീ നാരായണന്റെ ചിത്രം മുന്നിലുണ്ട്. ഇവർ ഈ രാജയോഗത്തിന്റെ യാത്ര ചെയ്താണ് ഈ പദവി നേടിയത് എന്ന് ലോകത്തിലുള്ളവർക്ക് അറിയില്ല. ഇവർ ഈ പ്രാലബ്ധം എങ്ങനെയാണ് നേടിയതെന്ന് നിങ്ങൾ കുട്ടികൾക്കറിയാം. മുകളിൽനിന്ന് പുതിയ ആത്മാക്കൾ വന്നപ്പോൾ ഭഗവാൻ അവർക്ക് രാജകീയ പദവി നൽകി എന്നൊന്നുമല്ല. ഇവരെ പഴയതിൽനിന്നും പുതിയതാക്കിയതാണ്. അതിനെയാണ് വീണ്ടും നവചൈതന്യമുള്ളതാക്കുക അഥവാ കായകല്പതരു എന്നു പറയുന്നത്. അപ്പോൾ ബാബ ഇരുന്നു മനസ്സിലാക്കിതരുന്നു ഇവർ ആത്മീയ യാത്ര ചെയ്തിരുന്നു. രാജയോഗ ബലത്തിന്റെ യാത്രയിലൂടെ ഇങ്ങനെയാണ്. ബാബ രാജയോഗവും കൂടാതെ ജ്ഞാനം പഠിപ്പിക്കാനായി വരുന്നു. ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ യാത്ര നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ഇരുന്നുകൊണ്ട് അഥവാ നടക്കുമ്പോളും ചുറ്റിക്കറങ്ങുമ്പോഴും എഴുന്നേൽക്കുമ്പോഴും ഇരിക്കുമ്പോഴും യാത്രയിലാണ്. നിങ്ങൾ കേവലം ബുദ്ധി കൊണ്ട് ബാബയെ ഓർമ്മിക്കുന്നു. ഓർമ്മയുടെ ഓട്ടം നടത്തുന്നു കൂടാതെ നിങ്ങളുടെ വികർമ്മം വിനാശമാകുന്നു. എത്രത്തോളം പെട്ടെന്ന് വികർമ്മം വിനാശമാകുന്നുവോ അത്രയും പെട്ടെന്ന് ബാബയുടെ കഴുത്തിലെ മാലയാകും. നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ആ 4 ധാമങ്ങൾ കറങ്ങുകയൊന്നും ചെയ്യുന്നില്ല. അവരെല്ലാം ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിന്റെ ഭൗതിക തീർത്ഥയാത്രകളിൽ പോയിട്ട് മടങ്ങി വന്ന ശേഷം വീട്ടിൽ വികർമ്മിയാകുന്നു. യാത്രയിലിരിക്കുന്നത്ര സമയം നിർവ്വീകാരിയായിരിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ കാലത്ത് ഹരിദാറിൽ പോയി

നോക്കൂ. വഴികാട്ടികളായ ആൾക്കാർ വളരെ മോശമായിരിക്കുന്നു. ആൾക്കാർ യാത്രക്ക് പോകുന്ന സമയത്ത് പവിത്രമായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവിടെ വസിക്കുന്ന വഴികാട്ടികൾ അപവിത്രമായിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ യാത്രയെത്ര സ്വച്ഛമാണ്. ഒരു ചതിവും പറുന്നില്ല. ബാബ പറയുന്നു, ഓമനകളായ കുട്ടികളെ, ഇരിക്കുമ്പോഴും എഴുന്നേൽക്കുമ്പോഴും നടക്കുമ്പോഴും കറങ്ങുമ്പോഴും കേവലം എന്നെ മാത്രം ഓർമ്മിക്കൂ. ഇവിടെ ആത്മാക്കളോടാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. ആത്മാവ് ഈ ഓർഗൻസിലൂടെ കേൾക്കുന്നു. ആത്മാവ് വായിലൂടെ പറയുന്നു, കണ്ണുകളിലൂടെ കാണുന്നു. ആത്മാവിനെ ഈ കണ്ണുകളിലൂടെ കാണാൻ സാധിക്കില്ല. പരമാത്മാവിനെയും കാണാൻ സാധിക്കില്ല. രണ്ടിനെയും ദിവ്യദൃഷ്ടിയിലൂടെ അല്ലാതെ കാണാൻ സാധിക്കില്ല. മനസ്സിലാക്കി തരുമ്പോൾ പറയുന്നു- എന്നിൽ ആത്മാവുണ്ട്. എന്റെ ആത്മാവ് ദുഃഖത്തിലാണ്. നമ്മളുടെ ആത്മാവ് ഒരു ശരീരം ഉപേക്ഷിച്ച് വേറൊന്ന് സ്വീകരിക്കുന്നു. ആത്മാവല്ലേ സംസാരിക്കുന്നത്. പരമാത്മാവും ആത്മാക്കളോട് സംസാരിക്കുന്നു - ഹേ ഓമനകളായ കുട്ടികളേ, ആത്മാക്കളേ ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് എന്റെ അരുകിലേക്ക് വരണം. ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് യാത്ര പഠിപ്പിച്ചുതരുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് പവിത്രമാകാതെ എന്റെ അരുകിലേക്ക് വരാൻ സാധിക്കില്ല. ആത്മാവ് പവിത്രമാണ്. ഏറ്റവും ആദ്യം ആത്മാവ് സതോ പ്രധാനമാണ്. പിന്നീട് സതോ രജോ തമോ ഗുണിയാകുന്നു. ശരീരവും സതോ രജോ തമോ ആകുന്നു. സതോപ്രധാനമായതിനെ വെളുത്തതെന്നും തമോപ്രധാനമായതിനെ കറുത്തതെന്നും പറയുന്നു. എത്ര മനസിലാക്കേണ്ട കാര്യമാണ്. നിങ്ങൾക്കറിയാം ആത്മാവും പരമാത്മാവും വളരെക്കാലമായി പിരിഞ്ഞിരിക്കുകയായിരുന്നു.....ഇപ്പോൾ വീണ്ടും വന്ന് കണ്ടുമുട്ടിയിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യർ, മനുഷ്യരുമായി കൂടിച്ചേരും. ആത്മാക്കൾ, ആത്മാക്കളുമായി കൂടിച്ചേരും. പരമാത്മാവിനേയും അവിടെ ലഭിക്കും. ആത്മാവ് കൂടാതെ പരമാത്മാവ് രണ്ടിന്റെയും സാക്ഷാത്ക്കാരം ദിവ്യദൃഷ്ടിയിലൂടെ ലഭിക്കുന്നു കാരണം അവ അതിസൂക്ഷ്മമാണ്, നക്ഷത്രമാണ്. ആത്മാവിന്റെ പ്രവേശനം എങ്ങനെയാണ് ഉണ്ടാകുന്നതെന്ന് പറയാൻ സാധിക്കുന്ന ഒരു സയൻസിന്റെ അഹങ്കാരികളുമില്ല. ഇക്കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവർക്ക് ഒന്നും അറിയില്ല. ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടത് ബാബയാണ്. ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിൽ അരകല്പം ഭക്തൻമാർ ഭഗവാനെ ഓർമ്മിക്കുന്നു. എല്ലാവരും ഭഗവാനെന്നുമല്ല. എല്ലാം ഭഗവാനാണെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ടാണ് ഭക്തൻമാർ ആരാധന, വന്ദനം, സാധന ചെയ്യുന്നത്? എന്തിനുവേണ്ടിയാണ് ചെയ്യുന്നത്? എല്ലാവരും മുക്തി ജീവൻമുക്തി ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട് കാരണം ഇവിടെ ദുഃഖിതരാണ്, ശാന്തിയുണ്ടാകണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നാൽ ശാന്തിയാമെന്ന് എന്തിനെയാണ് പറയുന്നത്, മുക്തി എവിടെയാണുള്ളത് എന്ന് പാവങ്ങൾക്ക് അറിയില്ല. ഇതുപോലും അറിയില്ല. പാർ നിർവ്വാണത്തിലേക്ക് പോയി എന്ന് വെറുതേ പറയുക മാത്രം ചെയ്യുന്നു. ആർക്കും ഒന്നും അറിയില്ല.

ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ കുട്ടികൾ യാത്രയിലാണ്. കുട്ടികളേ ശ്രദ്ധിച്ച്- ശ്രദ്ധിച്ച് പോകൂ എന്ന് ബാബ പറയുന്നു. കൊടുംകാറുകൾ വളരെയധികം വരും. നിങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കാൻ പരിശ്രമിക്കും, മായ ബുദ്ധിയോഗം വേർപ്പെടുത്തും. പിന്നെ ആ അവസ്ഥ തണുത്തുപോകുന്നു. സന്തോഷത്തിന്റെ ഡിഗ്രി കുറഞ്ഞുപോകുന്നു. അല്ലായെങ്കിൽ സന്തോഷത്തിന്റെ ഡിഗ്രി സ്ഥായിയായിരിക്കണം. ഈ കണ്ണുകളിലൂടെ ആ രാജ്യം കാണുമ്പോൾ സന്തോഷം നിലനില്ക്കുന്നു. രാജ്യം ലഭിക്കുന്നു എന്ന് നിങ്ങൾ ഇവിടെ ബുദ്ധിയോഗത്തിലൂടെ മനസിലാക്കുന്നു. രാജ്യത്തിന് വേണ്ടി ഞങ്ങൾ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ കണ്ണുകളിലൂടെ കാണാത്തതു കാരണം മായ ഇടയ്ക്ക്-ഇടയ്ക്ക് മറപ്പിക്കുന്നു. ഗൃഹസ്ഥ വ്യവഹാരത്തിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടും കമല പുഷ്പസമാനമിരിക്കൂ എന്ന് ബാബ പറയുന്നു. പഴയ ലോകം, പഴയ ശരീരം സർവ്വതൽ നിന്നും മമത്വം പൊട്ടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കൂ. ഒരേ ഒരു ബാബയെ മാത്രം ഓർമ്മിക്കൂ. ആദ്യം നിങ്ങൾക്ക് ബാബയുടെ അരുകിലേക്ക് പോകണം. പിന്നെ പുതിയ ലോകത്തിലേക്ക് വരണം. ബാബയേയും ആസ്തിയേയും ഓർമ്മിക്കൂ, പിന്നെ നമ്മൾ എപ്പോൾ ഇവിടെ വരുന്നത് അപ്പോൾ ഉള്ളതാണ് പ്രാലബ്ധം. അവിടെ ഓർമ്മിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. ഭാവിയിലെ പ്രാലബ്ധം നേടുവാനായി നാം ഇപ്പോൾ പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്യുന്നു. ഇവിടെ മനുഷ്യർ പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്യുന്നത് ഇവിടത്തെ നിത്യവൃത്തിക്കുവേണ്ടിയാണ്. നാം ഭാവിയിലെ നിത്യവൃത്തിക്കു വേണ്ടി പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്യുന്നു. ഗൃഹസ്ഥ വ്യവഹാരത്തിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് പന്നെ ഈ കോഴ്സും എടുക്കണം. ജ്ഞാനം ധാരണ ചെയ്യണം, പിന്നീട് നിങ്ങൾക്ക് പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്യേണ്ടി വരില്ല. അവിടെ നിങ്ങൾ പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്യുന്നില്ല, പ്രാലബ്ധം അനുഭവിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്കറിയാം നാം ഭാവി ഉണ്ടാക്കുന്നു, അവിടെ പ്രാലബ്ധം അനുഭവിക്കും. നാം പ്രാലബ്ധം അനുഭവിക്കുന്നു എന്ന് അവിടെ ഓർമ്മയുണ്ടാകില്ല. ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ പുരുഷാർത്ഥവും ഓർമ്മയുണ്ടായിരുന്നേനെ. പുരുഷാർത്ഥം കൂടാതെ പ്രാലബ്ധം രണ്ടും മറന്നു പോകുന്നു. പ്രാലബ്ധം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും, പാസ്റ്റിനെ കുറിച്ച് അറിവുണ്ടാകില്ല. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ പാസ്റ്റ്, പ്രസന്റ്, ഫ്യൂച്ചറിനെ അറിഞ്ഞു. പാസ്റ്റ്, പ്രസന്റ്, ഫ്യൂച്ചറിനെ അറിയാവുന്ന വേറെ ഒരു മനുഷ്യരുമില്ല. ഇതിനെയാണ് ത്രികാല ദർശിയെന്ന് പറയുന്നത്.

ബാബ ആത്മീയ യാത്രയുടെയും ഭൗതിക യാത്രയുടെയും വ്യത്യാസവും നല്ല രീതിയിൽ മനസിലാക്കി തന്നിട്ടുണ്ട്. ഭൗതിക യാത്ര ജന്മ-ജന്മാന്തരം ചെയ്താണ് വന്നത്, ഈ ആത്മീയ യാത്ര ഒരു ജന്മത്തിന്റേതാണ്. സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് പോകും, പിന്നെ മടങ്ങി ഈ മൃത്യു ലോകത്തിലേക്ക് വരേണ്ടതില്ല. ശരി.

വളരെക്കാലത്തെ വേർപാടിനു ശേഷം തിരിച്ചു കിട്ടിയ മധുര മധുരമായ കുട്ടികളെ പ്രതി മാതാവും പിതാവുംമായ ബാപ്റ്റിസ്മത്തിന്റെ സന്തോഷം സ്മരണകളും പുലർക്കാല വന്ദനവും. ആത്മീയ പിതാവിന്റെ ആത്മീയ കുട്ടികൾക്ക് നമസ്കാരം.

ധാരണക്കുള്ള മുഖ്യമായ സാരം -

1. സതോപ്രധാനമായ സന്ന്യാസത്തിലൂടെ ആത്മാവ് കൂടാതെ ശരീരം- രണ്ടിനേയും പവിത്രമാക്കണം. പഴയ ലോകം, പഴയ ശരീരത്തിനോടുള്ള മമതയെ ഉപേക്ഷിക്കണം.
2. ത്രികാല ദർശിയായി പാസ്റ്റ്, പ്രസന്റ്, ഫ്യൂച്ചറിനെ ബുദ്ധിയിൽ വെച്ച് പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്യണം. ജ്ഞാനം ധാരണ ചെയ്ത് സ്ഥായിയായ സന്തോഷത്തിൽ ഇരിക്കണം.

വരദാനം: തങ്ങളുടെ മുഖമാകുന്ന കണ്ണാടിയിലൂടെ മനസിന്റെ ശക്തികളുടെ സാക്ഷാത്ക്കാരം ചെയ്തിപ്പിക്കുന്ന യോഗീ തു ആത്മാവായി ഭവിക്കട്ടെ.

മനസിൽ എന്താണോ ഉള്ളത് അതിന്റെ തിളക്കം തീർച്ചയായും മസ്തകത്തിൽ വരുന്നു. എന്റെ മനസിൽ ഒത്തിരി ശക്തികളുണ്ട് എന്ന് കരുതരുത്. മനസിന്റെ ശക്തിയുടെ കണ്ണാടി മുഖമാണ്. എന്റെ യോഗം വളരെ നല്ലതാണ്, ഞാൻ സദാ സന്തോഷത്താൽ നൃത്തം ചെയ്യുന്നു എന്ന് എത്രതന്നെ പറഞ്ഞാലും മുഖം ഉദാസീനമായി കണ്ടാൽ ആരും തന്നെ അംഗീകരിക്കില്ല. “നേടിക്കഴിഞ്ഞു”, ഈ സന്തോഷത്തിന്റെ തിളക്കം മുഖത്തിലൂടെ കാണണം. തെളിച്ചമില്ലാത്ത മുഖം കാണിക്കരുത്, സന്തോഷത്തിന്റെ മുഖം കാണിക്കണം, അപ്പോൾ പറയാം യോഗീ തു ആത്മാവെന്ന്.

സ്തോഗൻ: സരള സ്വഭാവം, സരളമായ വാക്കുകൾ, സരളതാ സമ്പന്ന കർമ്മം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ബാബയുടെ പേര് പ്രശസ്തമാക്കാൻ സാധിക്കും.